

יום השמיני (למלואים)	יום הכפורים
<p>(ב) ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יקנן:</p> <p>(ג) ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה:</p> <p>(ד) ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יקנן ומנחה בלולה בשמן כי היום יקנן נראה אליכם:</p>	<p>(א) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה:</p> <p>(ד) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם:</p> <p>(ה) ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה:</p> <p>(ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו:</p>

מוספין בחומש פקודים

יום הכפורים	ראש השנה	שבועות	שמיני עצרת	סוכות
<p>(ז) ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו:</p> <p>(ח) והקרבתם עלה ליקנן ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם:</p> <p>(ט) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לאיל:</p> <p>(י) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:</p> <p>(יא) שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם: פ</p>	<p>(א) ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:</p> <p>(ב) ועשיתם עלה לריח ניחח ליקנן פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:</p> <p>(ג) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל:</p> <p>(ד) ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים:</p> <p>(ה) ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם:</p> <p>(ו) מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליקנן: ו</p>	<p>(כ) וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליקנן בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:</p> <p>(כז) והקרבתם עולה לריח ניחח ליקנן פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה תמימים:</p> <p>(כח) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד:</p> <p>(כט) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:</p> <p>(ל) שעיר עזים אחד לכפר עליכם:</p> <p>(לא) מלבד עלת התמיד ומנחתו ותעשו תמימים יהיו לכם ונספיהם: פ</p>	<p>(לה) ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:</p> <p>(לו) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליקנן פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:</p> <p>(לז) מנחתם ונספיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט:</p> <p>(לח) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם:</p> <p>(לט) אלה תעשו ליקנן במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנספיהם ולשלמיכם:</p>	<p>(יב) ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחסותם חג ליקנן שבעת ימים:</p> <p>(יג) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליקנן פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו:</p> <p>(יד) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים:</p> <p>(טו) ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים:</p> <p>(טז) ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיהם:</p>
חובת היום				
<p>(ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה:</p> <p>(ד) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם:</p> <p>(ה) ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה:</p> <p>רבי אומר איל אחד הוא האמור כאן הוא האמור בחומש פקודים ר"ב"ש אומר שני אילים הם אחד האמור כאן ואחד בחומש פקודים</p>	<p>(ז) ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בפורים ליקנן:</p> <p>(ח) והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליקנן ומנחתם ונספיהם אשה ריח ניחח ליקנן:</p> <p>(ט) ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:</p> <p>(כ) והניף הכהן אתם על לחם הכפורים תנופה לפני יקנן על שני כבשים קדש יהיו ליקנן לכהן:</p>	<p>רע"א: יכול הן הן כבשים האמורים כאן הן הן כבשים האמורים בחומש הפקודים? כשאתה מגיע אצל פרים ואילים אינן הן, אלא הללו באין בגלל עצמן והללו באין בגלל לחם (מנחות מה):</p>		

ויקרא פרק י' – מיתת נדב ואביהוא

- (א) ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחיתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יקוק אש זרה אשר לא צוה אתם :
- (ב) ותצא אש מלפני יקוק ותאכל אותם וימתו לפני יקוק :

ויקרא פרק טז – חובת היום של יום הכפורים

- (א) וידבר יקוק אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יקוק וימתו :
- (ב) ויאמר יקוק אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות פי בעון ארצה על הכפרת :
- (ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה :
- (ד) כתנת בד קדש ולבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם :
- (ה) ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה :
- (ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו :
- (ז) ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יקוק פתח אהל מועד :
- (ח) ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליקוק וגורל אחד לעזאזל :
- (ט) והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליקוק ועשהו חטאת :
- (י) והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יקוק לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה :
- (יא) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו :
- (יב) ולקח מלא המחיתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יקוק ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת :
- (יג) ונתן את הקטרת על האש לפני יקוק וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות :
- (יד) ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו :
- (טו) ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת :
- (טז) וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם :
- (יז) וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל :
- (יח) ויצא אל המזבח אשר לפני יקוק וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב :
- (יט) והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל :
- (כ) וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי :
- (כא) וסמן אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתנדוה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה :
- (כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר :
- (כג) ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם :
- (כד) ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם :
- (כה) ואת חלב החטאת יקטיר המזבח :
- (כו) והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה :
- (כז) ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושפרו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם :
- (כח) והשחרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה :
- (כט) והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הנגר בתוכםם :
- (ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יקוק תטהרו :
- (לא) שבת שבתון היא לכם וענייתם את נפשתיכם חקת עולם :
- (לב) וכפר הכהן אשר משח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש :
- (לג) וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל וכפר :
- (לד) והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יקוק את משה פ :

במדבר פרק כט – מוסף של יום הכפורים

- (א) ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם :
- (ב) ועשיתם עלה לריח ניחח ליקוק פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים :
- (ג) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל :
- (ד) ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים :
- (ה) ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם :
- (ו) מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח ניחח אשר ליקוק :
- (ז) ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם וענייתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו :
- (ח) והקרבנתם עלה ליקוק ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם :
- (ט) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד :
- (י) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים :
- (יא) שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם פ :

ויקרא פרק ז – סכום פרשיות הקרבנות

- (ז) זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים:
 (ח) אשר צנה יקנך את משה בהר סיני ביום ציתו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליקנך במדבר סיני: פ

ויקרא פרק ח – ז' ימי המלוואים

- (ג) ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם פי שבעת ימים ימלא את ידכם:
 (ד) כאשר עשה ביום הזה צנה יקנך לעשות לכפר עליכם:
 (ה) ופתח אהל מועד תשבנו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יקנך ולא תמותו כי כן צויתי:
 (ו) ונעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צנה יקנך ביד משה: o

ויקרא פרק ט – יום השמיני של המלוואים

- (א) ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל:
 (ב) ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יקנך:
 (ג) ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה:
 (ד) ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יקנך ומנחה בלולה בשמן כי היום יקנך נראה אליכם:
 (ה) ויקחו את אשר צנה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ונעמדו לפני יקנך:
 (ו) ויאמר משה זה הדבר אשר צנה יקנך תעשו ונרא אליכם כבוד יקנך:
 (ז) ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צנה יקנך:
 (ח) ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו:
 (ט) ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח:
 (י) ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צנה יקנך את משה:
 (יא) ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה:
 (יב) וישחט את העלה ומצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו על המזבח סביב:
 (יג) ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח:
 (יד) ויזרח את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה:
 (טו) ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטה ויחטאהו כראשון:
 (טז) ויקרב את העלה ויעשה כמשפט:
 (יז) ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר:
 (יח) וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ומצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקוהו על המזבח סביב:
 (יט) ואת החלבים מן השור ומן האיל האלה והמכסה והכלית ויתרת הכבד:
 (כ) וישמו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה:
 (כא) ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יקנך כאשר צנה משה:
 (כב) וישא אהרן את ידיו ויקטר על העם ויברכם וירד מעשרת החטאת והעלה והשלמים:
 (כג) ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ונרא כבוד יקנך אל כל העם:
 (כד) ותצא אש מלפני יקנך ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים ונרא כל העם ויראו ויפלו על פניהם:

ויקרא פרק כג – חובת היום של שבועות

- (טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה:
 (טז) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבנתם מנחה חדשה ליקנך:
 (יז) ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליקנך:
 (יח) והקרבנתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליקנך ומנחתם ונספיהם אשה ריח ניחח ליקנך:
 (יט) ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:
 (כ) והניף הכהן אתם על לחם הבפרים תנופה לפני יקנך על שני כבשים קדש יהיו ליקנך לפהו:
 (כא) ויקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדורותיכם:
 (כב) ויבקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יקנך אלהיכם: o

במדבר פרק כח – מוסף של שבועות

- (כו) וביום הבפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליקנך בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
 (כז) והקרבנתם עולה לריח ניחח ליקנך פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:
 (כח) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד שני עשרונים לאיל האחד:
 (כט) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:
 (ל) שעיר עזים אחד לכפר עליכם:
 (לא) מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונספיהם: פ

במדבר פרק כט - מוסף של ראש השנה

- (א) וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם :
- (ב) וַעֲשִׂיתֶם עִלָּה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לִיקְוֹק פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם :
- (ג) וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵינִים לִפְרֵי שְׁנֵי עֶשְׂרֵינִים לְאֵיל :
- (ד) וַעֲשִׂרוֹן אֶחָד לִכְבֹּשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים :
- (ה) וְשַׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם :
- (ו) מִלְבָּד עֲלֵת הַחֲדָשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לִיקְוֹק : o

במדבר פרק כט - מוסף של יום א' דסוכות

- (יב) וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחֻגֹתֶם חֹג לִיקְוֹק שִׁבְעַת יָמִים :
- (יג) וְהִקְרַבְתֶּם עִלָּה אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקְוֹק פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם יִהְיוּ :
- (יד) וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵינִים לִפְרֵי הָאֶחָד לְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵינִים שְׁנֵי עֶשְׂרֵינִים לְאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם :
- (טו) וַעֲשִׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׂ הָאֶחָד לְאַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי כִבְשִׂים :
- (טז) וְשַׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלְבָּד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְפָּה : o

במדבר פרק כט - מוסף של שמיני עצרת

- (לה) בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
- (לו) וְהִקְרַבְתֶּם עִלָּה אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקְוֹק פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם :
- (לז) מִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם לִפְרֵי לְאֵיל וְלִכְבְּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט :
- (לח) וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְבָּד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפָּה :
- (לט) אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לִיקְוֹק בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנְדְּרֵיכֶם וְנִדְבַתֵּיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְפֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם :

במדבר פרק יט - פרה אדומה

- (א) וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר :
- (ב) זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוֹק לְאֹמֵר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְקַחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא עִלָּה עֲלֶיהָ עַל :
- (ג) וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל אֱלֻעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו :
- (ד) וְלָקַח אֱלֻעָזָר הַכֹּהֵן מִדְּמָהּ בְּאַצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל נֶכַח פָּנָיו אֶהֱל מוֹעֵד מִדְּמָהּ שִׁבְעַת פְּעָמִים :
- (ה) וְשָׂרַף אֶת הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת עֹרָהּ וְאֶת בְּשָׂרָהּ וְאֶת דְּמָהּ עַל פְּרִשָׁה יִשָּׂרֹף :
- (ו) וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז וְאֵזוֹב וְשִׁנִּי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל תוֹךְ שִׂרְפַת הַפָּרָה :
- (ז) וְכִבֵּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר יָבֵא אֶל הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד הָעֶרֶב :
- (ח) וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב :
- (ט) וְאַסַּף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֶפְרַיִם הַפָּרָה וְהַנִּיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמִקְוֹם טְהוֹר וְהִיָּתָה לְעֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נָדָה חֲטָאת הוּא :
- (י) וְכִבֵּס הָאִסַּף אֶת אֶפְרַיִם הַפָּרָה אֶת בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְהִיָּתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵי הַגֵּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם :
- (יא) הַנִּגַּע בְּמֵת לְכָל נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים :
- (יב) הוּא יִתְחַטֵּא בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר :
- (יג) כָּל הַנִּגַּע בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת מִשְׁפּוֹ יְקֹוֹק טָמֵא וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נָדָה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמֵא בּוֹ :
- (יד) זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל כָּל הַבָּא אֶל הָאֵהֶל וְכָל אֲשֶׁר בָּאֵהֶל יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים :
- (טו) וְכָל כְּלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צְמִיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא :
- (טז) וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחֹל חֶרֶב אוֹ בְּמֵת אוֹ בְּעֵצִים אָדָם אוֹ בְּקִבְרֵי יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים :
- (יז) וְלָקַחוּ לְטָמֵא מֵעֵפֶר שִׂרְפַת הַחֲטָאת וְנָתַן עָלָיו מִיַּם חַיִּים אֶל כְּלֵי :
- (יח) וְלָקַח אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טְהוֹר וְהִזָּה עַל הָאֵהֶל וְעַל כָּל הַכְּלִים וְעַל הַנֶּפֶשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם וְעַל הַנִּגַּע בְּעֵצִים אוֹ בְּחֹלָל אוֹ בְּמֵת אוֹ בְּקִבְרֵי :
- (יט) וְהִזָּה הַטְּהַר עַל הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחֲטָאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָהַר בְּעֶרֶב :
- (כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטָּמֵא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקְּהָל כִּי אֶת מִקְדָּשׁ יְקֹוֹק טָמֵא מִי נָדָה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא :
- (כא) וְהִיָּתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וְיִזְמָה מִי הַנִּדָּה יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנִּגַּע בְּמִי הַנִּדָּה יִטָּמֵא עַד הָעֶרֶב :
- (כב) וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַטָּמֵא יִטָּמֵא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגַּעַת תִּטָּמֵא עַד הָעֶרֶב : p

רמב"ן שמות פרק כה

וּסוּד הַמִּשְׁכָּן הוּא, שִׁיְהִיָּה הַכְּבוֹד אֲשֶׁר שָׁכַן עַל הַר סִינַי שׁוֹכֵן עָלָיו בְּנִסְתֵּר. וְכִמוּ שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם (לעיל כד טז) וַיִּשְׁכֵּן כְּבוֹד ה' עַל הַר סִינַי, וְכִתִּיב (דְּבָרִים ה' כא) הֵן הָרֵאנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֵת גְּדֻלוֹ, כֵּן כָּתוּב בְּמִשְׁכַּן וְכְבוֹד ה' מִלֵּא אֶת הַמִּשְׁכָּן (להלן מ לד). וְהַזְכִּיר בְּמִשְׁכַּן שְׁנֵי פְעָמִים וְכְבוֹד ה' מִלֵּא אֶת הַמִּשְׁכָּן, כִּנְגַד "אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֵת גְּדֻלוֹ". וְהִיא בְּמִשְׁכַּן תְּמִיד עִם יִשְׂרָאֵל הַכְּבוֹד שֶׁנֶּאֱמַר לָהֶם בְּהַר סִינַי. וּבְבֵא מֹשֶׁה הִיא אֵלָיו הַדְּבָר אֲשֶׁר נִדְבַר לוֹ בְּהַר סִינַי...